

Vis van de maand

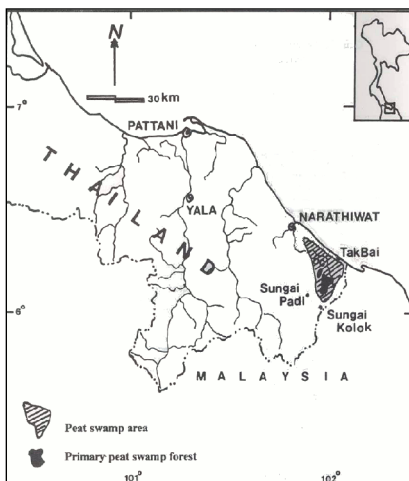
Indostomus crocodilus Britz & Kottelat 1999

Martin Byttebier, Aquatropica Kortrijk

Algemeen: Orde: GASTEROSTEIFORMES (stekelbaarsachtigen)
 Familie: INDOSTOMIDAE (stekelbuisbekvissen)

Voorkomen: de typelocatie, in het Toh Daeng turfmoerasbos, ligt ongeveer zes kilometer ten noorden van de Thaise stad Sungai Kolok (provincie Narathiwat). Deze vis komt ook voor in het stroomgebied van de Ta Pee (provincie Surat Thani) en er zijn ook meldingen dat hij voorkomt in de Maleisische staat Kelantan (grenzend aan de provincie Narathiwat).

Hij houdt zich op in traag stromende zwartwaterrivieren en beken tussen in het water staande boomwortels en bladafval.

Geslachtsonderscheid: volwassen mannetjes hebben een brede, langwerpige buikvin, waarvan de buitenste vinstralen naar binnen gebogen zijn. De buikvin bij de vrouwtjes daarentegen is rechter en dunner van vorm.

Grootte: met een maximale lengte van slechts 25 tot 30 mm kan men terecht spreken van een miniatuurvis.

Gedrag: zijn zeer vredelievend tegenover andere vissen. Gezien hun afmetingen is het beter ze te houden samen met andere kleine vissen, zoals *Boraras*, *Danio*- en *Danionella*-soorten. Grotere vissen zouden *I. crocodilus* wel

eens kunnen aanzien als een welgekomen versnapering. Hoewel ze niet echt sociaal zijn, is het aan te raden meerdere exemplaren (4 - 6) aan te kopen. Op die manier zullen

ze een interessanter gedrag vertonen. Tegenover seksgenoten zijn mannetjes territoriaal, maar ze brengen elkaar geen schade toe.

Bakinrichting: een bak van 40 bij 20 cm is al voldoende voor deze minivis. In een goed beplante bak met een zachte ondergrond voelen ze zich op hun best. Om het plaatje compleet te maken kan men kienhout en/of takken, drijfplanten en bladafval aan de bak toevoegen. Diffuus licht zullen ze eveneens weten te appreciëren. Aangezien ze in hun natuurlijke omgeving meestal voorkomen in traagstromende tot stilstaande wateren, gebruikt men best een niet al te sterke filter.

In hun habitat heeft het water een pH van 4,0 tot 4,5. In het aquarium stellen ze zich tevreden met een pH tussen de 5,0 à 7,0 en een hardheid van 0 tot 5 °dH. De watertemperatuur ligt het best tussen de 22 à 27 °C.

Voedsel: deze vis is een minipredator, die zich hoofdzakelijk voedt met kleine kreeftachtigen, insectenlarven en zoöplankton. Voor zover ik het heb kunnen

nagaan, neemt *I. crocodilus* in gevangenschap geen droog- en/of diepvriesvoer aan. Als men besluit deze vis aan te kopen, dan moet men ervoor zorgen voldoende levend voer voorhanden te hebben, zoals *Artemia*-nauplii, pekelkreeftjes, microwormen, enz. Naar het schijnt worden grindalwormen om een of andere reden niet aanvaard. In een goed beplante bak zal de microfauna die na verloop van tijd in de bak ontstaat, een welgekomen afwisseling op het menu vormen.

Kweken: werd al herhaalde malen in gevangenschap nagekweekt. Het afzetten gebeurt in kleine grotten of spleten met inbegrip van kunstmatige afzetplaatsen, zoals kleine stukjes bamboe of plastieken pijpen.

Het is het mannetje dat de geschikte afzetplaats uitkiest. De eieren worden meestal op het plafond van de afzetplaats gedeponeed, daarbij hangen beide vissen ondersteboven.

I. crocodilus is niet erg productief, ze leggen tussen de 5 en 40 eieren af. Na het afzetten verlaat het vrouwtje de afzetplaats en neemt het mannetje de bewaking en de verzorging van eieren op zich. Dit bewaken/verzorgen duurt totdat de jongen vrij zwemmen.

Opmerkingen: De familie INDOSTOMIDAE bevat momenteel enkel één geslacht met drie soorten. Zeventig jaar bleef de typesoort *Indostomus paradoxus* Prashad & Mukerji 1929 de enige vertegenwoordiger van dit geslacht. In 1999 beschreven Britz & Kottelat *I. spinosus* en *I. crocodilus*.

Indostomus crocodilus kan van de andere soorten onderscheiden worden door de volgende kenmerken: aanwezigheid van donkerbruine tot zwarte balken in de rug- en anale vin bij het mannetje; buikoppervlakte lichtbruin; witte keel met soms een paar bruine vlekken; de randen van de kopbeenderen zijn lichtjes getand.

Volwassen mannetjes van *I. paradoxus* bezitten die donkere balken in de rug- en anale vin niet. Er moet er wel bij gezegd worden dat seksueel actieve man-

netjes wel lichtbruine balken vertonen. Voor de rest is er geen verschil met *I. crocodilus*. Bij *I. spinosus* is het buikoppervlak donkerbruin gekleurd, bezit de keel meerdere bruine vlekken en zijn de randen van de kopbeenderen sterk getand.

Bronnen:

- Lahrnmann, F.** 2012. *Indostomus crocodilus*: Kleine Krokodile - Thailändische Zwergstichlinge. D. Aqu. u. Terr. Z. (DATZ) 65 (6): 42-46
- Eschmeyer, W. N. & Fricke, R. (eds.)**. Catalog of Fishes. California Academy of Sciences (<http://research.calacademy.org/research/ichthyology/catalog/fishcatmain.asp>). Electronic version accessed 09/11/2012.
- Froese, R. & Pauly, D. (Eds.)**. 2012. FishBase. World Wide Web electronic publication. www.fishbase.org, version (11/2012).
- Vidthayanon, C.** 2011. *Indostomus crocodilus*. In: IUCN 2012. IUCN Red List of Threatened Species. Version 2012.2. www.iucnredlist.org. Downloaded on 16 November 2012.

1.200 met uitsterven bedreigde killievissen losgelaten in Barcelona, Spanje

Martin Byttebier, Aquatropica Kortrijk

In een poging om de populatie van de Iberische tandkarper (*Aphanius iberus*) terug op te krikken liet de Spaanse conservatie en studiegroep, "Sociedad de Estudios Ictológicos" (SEI) op 28 oktober 2012 zo'n 1.200 volwassen Iberische tandkarpers los in een kustlagune binnenin het beschermd natuurreservaat "Espais Naturals del Delta del Llobregat" (nabij Barcelona).

De Iberische tandkarper kwam voorheen vrij algemeen voor langsheen de Midderraanse kust van Zuid-Frankrijk en Spanje. Door het droogleggen van vele waterrijke gebieden voor de landbouw is de populatie echter dramatisch afgenomen. In Frankrijk komen ze niet meer voor en in Spanje enkel nog in een handvol geïsoleerde gebieden.

SEI kweek al geruime tijd de Iberische tandkaper in halfvrije condities na, waarna ze op verschillende plaatsen in het natuurpark worden losgelaten. Hiermee hopen ze de Iberische tandkarper te behoeden van totale uitsterving.